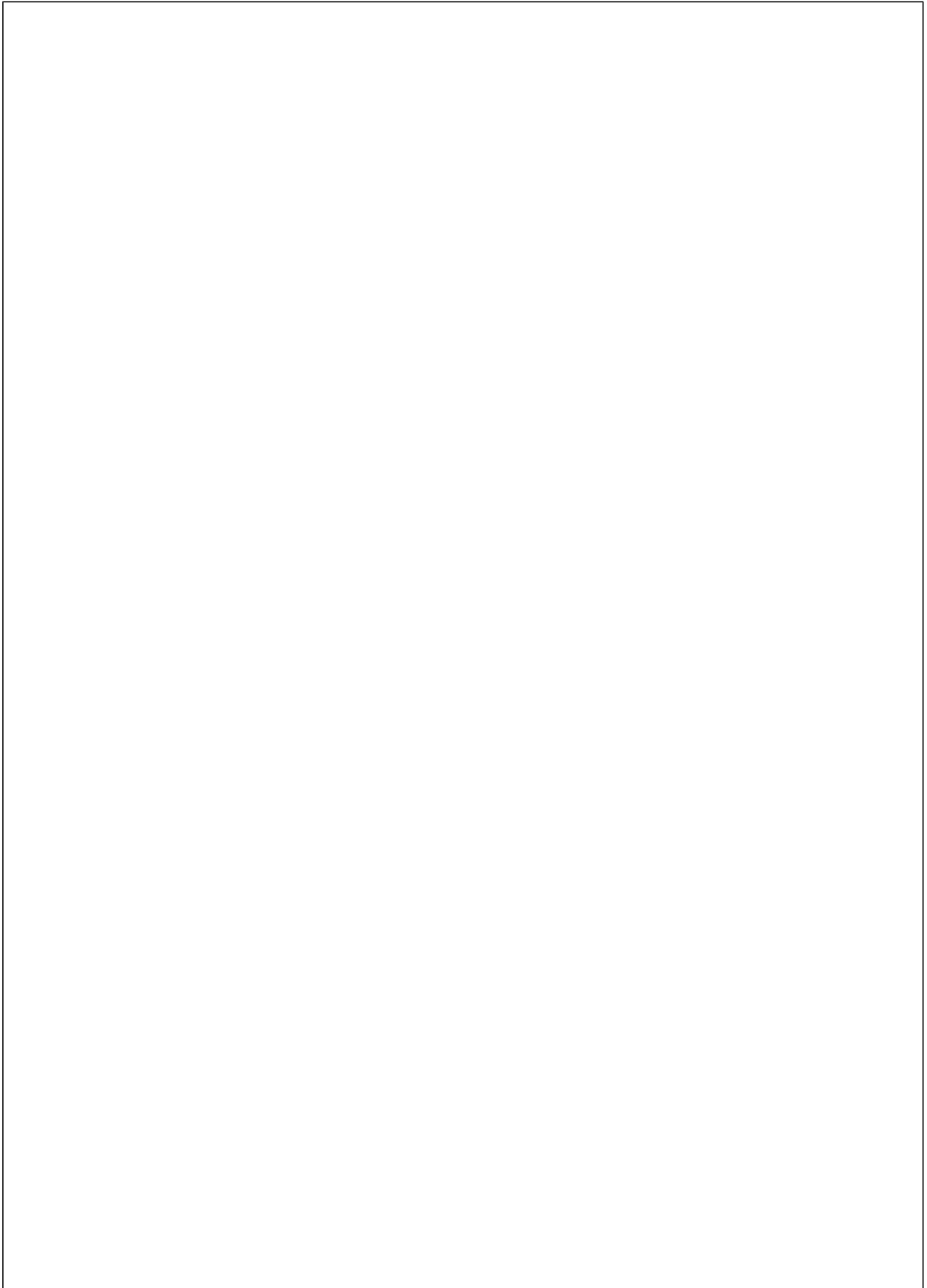

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/179860,IPN-upamietnil-katynczyka-por-Franciszka-Majewskiego-Tarnawka-5-marca-2023.html>
02.03.2026, 09:30

[Następny](#)

[Powrót](#)

IPN upamiętnił katyńczyka por. Franciszka Majewskiego – Tarnawka, 5 marca 2023

Organizatorami uroczystości byli: Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Rzeszowie, Gmina Markowa oraz Ochotnicza Straż Pożarna w Tarnawce

05.03.2023

5 marca 2023 r. w Tarnawce odsłonięto uroczystie mural upamiętniający por. Franciszka Majewskiego – kierownika szkoły powszechnej w Tarnawce w latach 1936-1939, żołnierza rezerwy Wojska Polskiego, uczestnika wojny obronnej, ofiarę zbrodni katyńskiej.

Mural został namalowany na ścianie siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej w Tarnawce. Inicjatorem przedsięwzięcia był Antoni Bała – prezes Zarządu OSP w Tarnawce i były sołtys wsi. Prace zostały sfinansowane ze środków rzeszowskiego oddziału Instytutu Pamięci Narodowej. Autorem jest artysta Arkadiusz Andrejkow, twórca projektu „Cichy Memoriał”.

W uroczystości, którą poprzedziła msza św. w miejscowym kościele pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, wziął udział zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr Mateusz Szpytma.

W czasie wizyty na Podkarpaciu dr Szpytma złożył też kwiaty pod tablicami upamiętniającymi innych katyńczyków z Markowej: kpt. Władysława Ciekota, mjr. Antoniego Fleszara oraz kpt. Franciszka Michnara. Symboliczne Dęby Pamięci zostały posadzone dla uhonorowania oficerów zamordowanych wiosną 1940 r. przez NKWD.

Por. Franciszek Majewski

Urodził się 14 lutego 1911 r. w Tuliszkowie w Wielkopolsce. W 1930 r. ukończył Seminarium Nauczycielskie w Rogoźnie. Pracował jako nauczyciel szkół powszechnych w województwie lwowskim: w Żółkwi i w Sopocie Wielkim. W 1936 r. przyjechał do Tarnawki

w pow. przeworskim, gdzie objął stanowisko kierownika miejscowej szkoły. Funkcję tę pełnił do wybuchu II wojny światowej.

W 1932 r. ukończył Dywizyjny Kurs Podchorążych Rezerwy przy 19. Pułku Piechoty we Lwowie. 1 stycznia 1936 r. został mianowany na stopień podporucznika rezerwy piechoty. Wziął udział w wojnie obronnej, walcząc w szeregach Ośrodka Zapasowego 2. Dywizji Piechoty Legionów. 18 września 1939 r. w miejscowości Założce w pow. zborowskim dostał się do sowieckiej niewoli. Przebywał w obozie jenieckim w Kozielsku. Wiosną 1940 r. najwyższe władze sowieckie zdecydowały o eliminacji elity polskiej, uznanej za „wrogów ludu”. Zginął 2 lub 3 kwietnia 1940 r. w lesie katyńskim, zamordowany strzałem w tył głowy. Jego nazwisko znalazło się na liście ofiar zbrodni katyńskiej opublikowanej przez Niemców w 1943 r.

Franciszka Majewskiego upamiętniają tabliczki zawieszone w katedrze polowej Wojska Polskiego w Warszawie i w kościele parafialnym w Tarnawce, a także Dąb Pamięci posadzony na Placu Wolności w Tuliszkowie. W 2007 r. został pośmiertnie mianowany na stopień porucznika.

Był żonaty z Marią z domu Kubat. W marcu 1939 r. urodził im się syn Marian Ryszard.

Kpt. Władysław Ciekot

Urodził się 7 grudnia 1907 r. w Czuryłach. Był synem Józefy z Parchetów i Szczepana, znanego działacza ludowego w powiecie siedleckim. Miał ośmioro rodzeństwa. Dzięki stypendium z Ministerstwa Spraw Wojskowych mógł ukończyć medycynę na Uniwersytecie Warszawskim. Wiązało się to z odpracowaniem w wojsku wielu lat. 5 maja 1935 r. został młodszym lekarzem w 45. Pułku piechoty Strzelców Konnych w Równem, a już w czerwcu 1936 r. zostaw w/z naczelnym lekarzem tej jednostki. Od 1937 r. służył jako lekarz w 21. Pułku ułanów w Równem. Zrezygnował z dalszej kariery wojskowej i udał się na dwuletni urlop, by za zgodą przełożonych objąć stanowisko lekarza w pierwszej w Polsce wiejskiej Spółdzielni Zdrowia w Markowej. W kwietniu 1939 r. przeszedł do rezerwy, całkowicie poświęcając się pracy u podstaw. W związku z mobilizacją udał się do macierzystego pułku w Równem. Prawdopodobnie w tamtejszym szpitalu garnizonowym został aresztowany

przez Sowietów, a następnie przewieziony do obozu w Kozielsku. Zginął w Katyniu po 16 kwietnia 1940 r. Przy jego zwłokach znaleziono m.in. dowód osobisty i listy od żony.

W 1936 r. poślubił Annę (Hannę) Pyć, zaangażowaną w działalność ruchu ludowego. Mieli córkę Annę Krystynę. W 2007 r. został pośmiertnie mianowany na stopień majora.

Mjr Antoni Fleszar

Urodził się 20 grudnia 1897 r. w Markowej. Był najstarszym z ośmiorga dzieci Józefa Flejszara i Katarzyny z domu Grad. W czasie I wojny światowej służył w armii austro-węgierskiej. Walczył m.in. w Tyrolu, Karyntii i Gorycji. Wtedy też zaczął używać nazwiska Fleszar. W maju 1918 r. przeszedł do konspiracji w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej, zyskując opinię jednego z najgorliwszych członków organizacji. Jako członek Kompanii Szturmowej dowodzonej przez por. Kazimierza Jankowskiego-Jasińskiego wziął udział w akcji dywersyjnej pod Brodami i zajęciu Włodzimierza Wołyńskiego, a następnie został wcielony do 1. pułku Legionów. Walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. W wolnej Polsce stacjonował m.in. w Grodnie, Wilnie, Rzeszowie i Jarosławiu – tam też był dowódcą Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy 24. Dywizji Piechoty. We wrześniu 1939 r. brał udział w walkach nad Dunajcem w okolicy Wojnicza, pod Birczą, w lasach Janowskich, pod Boratyczami-Hussakowem, Rzęsną Ruską i pod Lwowem. 22 września 1939 r. 24 DP skapitulowała przed armią sowiecką: szeregowców i podoficerów zwolniono, a oficerowie zostali uwięzieni w obozach jenieckich. Mjr Fleszar został wywieziony do Starobielska, skąd napisał kilka listów do rodziny – do adresatów dotarły tylko dwa: z 29 listopada 1939 r. i 9 marca 1940 r. W kwietniu lub maju 1940 r. został zastrzelony w Charkowie, a następnie wrzucony do dołów śmierci w Piatichatkach.

W 1930 r. ożenił się z Marią Miralewską. 2 stycznia 1940 r. urodziła się ich córka, Teresa, której ojciec nigdy nie zobaczył. Kilukrotnie odznaczono go Krzyżem Walecznych. Uhonorowany także Krzyżem za Wilno, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Niepodległości.

W 2007 r. został pośmiertnie awansowany do stopnia podpułkownika.

Kpt. Franciszek Michnar

Urodził się 28 września 1892 r. w Markowej jako syn Michała i Franciszki z domu Inglot. Był żołnierzem zawodowym, uczestnikiem I wojny światowej (w szeregach wojska austro-węgierskiego), wojny polsko-ukraińskiej i polsko-bolszewickiej. Służył w 27. pułku artylerii lekkiej we Włodzimierzu Wołyńskim jako oficer gospodarczy. Po 17 września 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli. Został zamordowany w kwietniu lub maju 1940 r. Miejsce jego pochówku nie jest znane. Najprawdopodobniej został pogrzebany w Bykowni koło Kijowa, gdzie na polskim cmentarzu wojennym znajduje się poświęcona mu tabliczka epitafijna.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Rzeszów

Upamiętnienie